N°. 62. A°. 1842.

DINGSDAG, den 2den AUGUSTUS.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 1 Augustus 1842.*

Namens den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, wordt hiermede bekend gemaakt, dat *de Zetting van het BROOD* over deze loopende maand, is bepaald, als volgt:

Dat een *BROOD* van *acht* Centen, zal moeten wegen 5 Oncen en 1¼ Lood.

En dat van *vier* Centen, 2 Oncen en 1⅝ Lood.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast zich daarna te gedragen.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

Gouvernements Secretarij.

De Commissie tot Taxatie van Huurwaarde van de Huizen en gebouwen aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, maakt bij deze bekend; dat zij hare werkzaamheden zal aanvangen op Maandag den 1 Augustus aanstaande, des voormiddags ten *zeven* uren, en wel met Wijk La. A. No. 1, zullende dezelve op de daaropvolgende Donderdagen en Maandagen werkzaam zijn, wordende mitsdien de belanghebbenden uitgenoodigd, zich gereed te houden om aan de Commissie voornoemd de vereischte inlichtingen te geven, hetzij in persoon of wel bij hunne afwezigheid door achterlating van hunne huurcontracten of bewijzen van betaalde huur of van zoodanig ander papier, waaruit de Commissie het vereischte te weten kan blijken;

Zullende zij het zich zelven te wijten hebben wanneer door de niet erlanging der gevraagde illucidatien, eenig Gebouw of Erf soms hooger dan het bestaand huurcontract aangeslagen mogt worden.

Paramaribo, den 29 Julij 1842.

De Scriba bij de Commissie voornoemd,
A. P. TIRION.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

OOSTINDIE.

MAKASSAR, 26 December.

Naauwelijks is de vrede tusschen de Nederlanders en den staat Ternetta hersteld en naauwelijks zijn de Nederlandsch Indische troepen uit dat landschap naar hier teruggekeerd, of reeds weder dreigt op nieuw een oorlog tegen het rijk Kanjang (een noordoostelijk van hier aan de baai van Boni gelegen, zeer bergachtig land) uit te breken. De radja van dit land heeft, namelijk, reeds sedert lang aan de regering te Batavia de gehoorzaamheid opgezegd, en voert nu sedert eenige maanden een' roofoorlog tegen de Hollanders en hunne bondgenooten, te water en te land. Spoedig zullen dus wel eenige Nederlandsche oorlogsvaartuigen van hier tegen Kanjang worden afgezonden om dit roofnest van de zeezijde aan te grijpen. Van de landzijde zal alsdan eene afdeeling Bugesische troepen van den radja van Boni, de magtigste Maleische vorst op Celebes en tegenwoordig een trouw bondgenoot der Hollanders, in het land vallen om den radja te onttroonen, hetgeen waarschijnlijk ook spoedig gelukken zal, zoo geene andere inlandsche vorsten de partij van Kanjang ondersteunen. Van de onlangs uit Ternetta teruggekeerde Hollandsche officieren verneemt men, dat de stemming der bevolking in de noordelijke districten geenszins gunstig voor hunne Europesche heeren is. De radjas van Wadjo, Lubo, Turadjan en Sepa betalen reeds sedert vele jaren geene schatting aan de Nederlanders meer, en de volkeren in de staten Sogeri, Ternetta, Mundalce, Bankajeni en andere verwachten met zekerheid dat hunne radjas bij de eerste gelegenheid zich van hunne Europesche voogdij zullen trachten te ontslaan. — Niettegenstaande de Engelschen sedert het begin van den oorlog met China de jonken hebben zoeken te verhinderen uit Chinesche havens uit te loopen zoo komen hier toch, even als vroeger, en men zou bijna zeggen nog meer Chinesche jonken en kooplieden regtstreeks uit China aan, hetgeen zeer voordeelig op het handelsverkeer van Makassar werkt. De hier aankomende Chinesche kooplieden trachten, zoo veel mogelijk, Europesche vuurwapenen, kanonnen en geweren, en kruid in te koopen en naar China uit te voeren, maar daar, volgens de bestaande wetten, en vooral bij de tegenwoordig in den oostelijken Archipel zoo veelvuldig voorkomende zeeroeverijen, de koopvaardijschepen van alle natien geene grootere hoeveelheden kruid en geweren uit de havens van Nederlandsch Indie mogen uitvoeren, zoo moet hier bij den uitvoer van krijgsmateriaal de grootste voorzigtigheid gebruikt, en hetzelve meestal uitgesmokkeld worden, waardoor natuurlijk de uitvoer van deze zeer gezochte artikels naar China juist niet op groote schaal geschieden kan.

— Uit Batavia meldt men, dd. 17 Jan.

De jongste tijdingen uit den oostelijken Archipel en van de noordwestkust van Sumatra bevestigen, dat het aan de in die streken gestationeerde Hollandsche eskaders gelukt is, de daar rondzwervende Maleische kapers in verschillende gevechten te slaan, en een groot aantal zeeroovers gevangen te nemen. De Atchinesche zeeroovers, welke zich in eenen hoek van Sinkel verschanst hadden, zijn wel is waar, weder om door de Nederlandsche troepen geslagen maar tot nog toe niet geheel van het Hollandsch gebied verdreven. De oorlog tegen deze rooverbenden is vooral daardoor zeer gevaarlijk, dat zij met porangs (stukken bamboes, in den vorm van tweesnijdige zwaarden gesneeden) geheime wolfskuilen aanleggen, waarin reeds geheele peletons Hollandsche troepen gestort zijn. Overigens gelooft men hier, dat de Atchinezen bij hunne rooftogten tegen de Hollanders en hunne bondgenooten, door den radja van Delli, (een aan het bestuur nog niet onderworpen vorst, die een Maleisch land aan de oostkust van Sumatra beheerscht) met krijgsbehoeften en manschappen ondersteund worden. Indien zich dit bevestigt, zal er waarschijnlijk spoedig een oorlog tusschen de Nederlandsche regering en den gemelden radja ontstaan.

FRANKRIJK.

PARIJS, 30 Mei.

Een der Parijssche bladen behelst den volgenden brief uit Mostaganem van den 14den Mei, geschreven door een der officieren van de legerafdeeling, met welke de Gouverneur Generaal Bugeaud door het binnenland heen, naar de stad Algiers wilde trekken:

»Wij staan op het punt om ons naar Algiers op weg te begeven, en te land eene reis te doen, die nog voor weinige jaren fabelachtig zou zijn geacht. Wij zullen eene geheele lange maand op marsch blijven, maar vermits wij een nog onbekend land, dat ieders nieuwsgierigheid levendig opwekt, doortrekken, zullen wij ons vrolijk op reis begeven, zonder aan de vermoeijenissen te denken, die ons wachten. Men verzekert, dat de Emir Abd-el Kader het grondgebied van Tlemcen geheel heeft ontruimd, en dat hij zich op dit oogenblik bij de kabylen van Tenez bevindt, om een stelsel van verdediging der bergpassen, die wij moeten doortrekken, in werking te brengen. Daar de bevolking dier landstreken met onze wijze van strijden nog niet goed bekend is, hoopt hij ze te kunnen overhalen, om ons voet voor voet het grondgebied te betwisten. Ook verzekert men ons, dat hij sedert de vorige maand groote opofferingen heeft gedaan, om degenen terug te houden, die hem anders onvermijdelijk zouden hebben verlaten. Hij is door verscheidene Maroccaansche hoofden omringd, die door allen als vreemd aan het voormalig regentschap Algiers en als onderdanen van den Keizer van Marocco beschouwd worden. Zijne getrouwste aanhangers en de afgezette kalifa's of onderbevelhebbers beklagen zich openlijk over de gunsten, die hij aan de nieuw aangekomene verleent. Doch daar Marocco thans zijn eenige toevlugt is, offert hij daaraan gaarne allen op, die hem van geen nut meer zijn.

»De vermoeijenissen, die onze troepen sedert eenige maanden hebben doorgestaan en de harde winter die voor de stemming onzer soldaten geenszins zonder ernstige gevolgen is gebleven, hebben onze hospitalen jammerlijk opgevuld, en wij hebben op dit oogenblik veel te veel zieken voor het tegenwoordige jaargetijde. Verscheidene officieren, die reeds aan het klimaat en de vermoeijenissen der krijgsverrigtingen gewend waren, zijn door den gevaarlijken buikloop aangetast, die ons reeds zoo velen onzer krijgsmakkers ontrukt heeft. Ondertusschen vestigen wij onze hoop op het voorjaar en op de zorgen, die door het hoofdkwartier genomen worden. De troepen zijn vol moed. Men zegt, dat wij verscheidene versterkte landhoeven op onzen weg van Oran naar Algiers zullen moeten verdelgen. Deze landhoeven behooren aan den Emir in eigendom en werden door zijne dochters, zijne vrouwen en zijne zusters bewoond. Hij heeft bevel gegeven, om al deze punten te ontruimen, en zijne familie heeft hare toevlugt tot den stam der Beni-Mered, ten zuiden van Tekedempt, moeten nemen. Zij was naar den stam der Hachem-Greris op weg, doch heeft weldra eenen anderen weg ingeslagen, daar zij vernam dat de tentdorpen van dezen magtigen stam zich kortelings onderworpen en ons oppergezag als ook het onmiddellijk opperbevel van den generaal Mustapha erkend hadden.

»Eenige door den generaal Lamoricière op verkenning afgezondene manschappen zijn op het punt geweest, om de karavane van den Emir, die slechts een zwak geleide had, te ontmoeten. Zoo het geluk ons in deze omstandigheid gediend had, zouden wij

Abd el-Kader op eens beroofd hebben van alles wat hem het dierbaarst is, zijne familie en zijne particuliere kas.

»Men spreekt hier van eene verdeeling van grondgebied onder de ons toegedane stammen, ten einde hunne slaven en landbouwers werk te verschaffen. Reeds in het eerstvolgende jaar zal men deze provincie niet meer herkennen. Na zoo lang door de strijdende partijen geteisterd en uitgeplunderd te zijn, had zij een naakt en dor voorkomen. Bij den aanstaanden oogsttijd zal zij met veldvruchten overdekt zijn, en zal overal groote overvloed heerschen. Sommige Fransche regementen, zoo als de spahi's en de jagers, hebben plekken gronds gekregen, die zij zullen moeten behouden.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 4 Junij.

Brieven zijn ontvangen van den buitenpost aan de Umgazie, alsmede van de militaire expeditie, nu op marsch door het Kafferland naar Port Natal. Alles was op den datum der brieven wel, ofschoon de troepen op hunnen marsch erg gestremd waren geworden door den gezwollen staat der rivieren; de Key was men nog niet overgetrokken.

»Een gerucht had het kamp bereikt, dat de boeren vast besloten hadden den marsch van die magt te keer te gaan; maar wij hechten aan dit gerucht geen het minste geloof. — Wij koesteren een beter gevoelen nopens de goede gezindheid der verhuisde kolonisten, dan te gelooven dat zij tot eenen maatregel zouden overgaan, welke niet anders dan op hunnen ondergang uitloopen kan.

»Het is volkomen duidelijk, dat zijne excellentie de gouverneur van dit gevoelen moet geweest zijn, toen hij het besluit nam die troepen af te zenden. — Hij moet, in weêrwil van al hetgeen ten nadeele der emigranten gezegd wordt, ruimschoots gerekend hebben op hunnen eerbied voor Britsch gezag — op hunne vredelievende gezindheid — en op hun sterk gezond verstand, door te bemerken dat verdraagzaamheid dikwerf eerder leidt ter bereiking van een oogmerk, dan de uitoefening van eenig physiek geweld of het schroomloos in den wind slaan van uiteindelijke gevolgen. — De dapperheid van Britsche troepen is een spreekwoord geworden, en wij zijn er nationaal hoogmoedig op; maar om 200 man in een vreemd land te stellen tegen 2000 bedrevene jagers, en in een land met hetwelk zij volkomen bekend zijn, is eene gevaarlijke onderneming. — Wij herhalen, dat ons vertrouwen alleen gevestigd is op de goede gezindheid en het gezonde verstand der Natalsche uitgewekenen."

BELGIE.

BRUSSEL, 5 Junij.

Zekere inwoner van het dorp Flobecq, in Henegouwen, een 23 jarig jongman, Henri Joseph Hanton geheeten, had herhaalde malen het voornemen te kennen gegeven, een zich van het leven te berooven. Den laatsten mei had hij zelfs daartoe van zijne buren buskruid en kogels verlangd. Daags daarna bleef zijn huis gesloten. De dus met regt verschrikte buren waarschuwen de policie, die, de deur van binnen gesloten vindende en geen gehoor kunnende krijgen, zich eindelijk met geweld door het venster eenen toegang in het huis baant. Hierna vertoont zich een akelig tooneel; men zag Hanton met bebloed hoofd op zijn bed liggen, een dubbel geweer en eene pistool naast hem, welke laatste niet scheen gediend te hebben. Alle hulp, welke men hem wilde toebrengen, was vruchteloos, de ongelukkige leefde niet meer. Ondertusschen hadden twee geneeskundigen eene soort van lijkschouwing gehouden, en nu bleek het, dat Hanton, ofschoon onbetwistbaar dood, zich niet doodgeschoten en waarschijnlijk zelfs niet geweldige handen aan zich zelven gelegd had. Men vond, namelijk, dat hij aan de linker zijde van het hoofd drie wonden had, welke het bekkeneel hadden doen bersten, maar die klaarblijkelijk met een bot, geene opening makend werktuig waren toegebragt. Men zette nu, op deze aanwijzing, het onderzoek voort, en bevond eindelijk, dat eene vrouw, met welke hij geleefd had en welke, schoon zwanger, hij weigerde te trouwen, hem met eenen houten hamer de hersens had ingeslagen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 31 Mei

Op heden, den 102den verjaardag der troonsbeklimming van Frederik II, heeft Z. M. aan de door dien vorst gestichte militaire ridderorde *pour le mérite* eene nieuwe zoogenaamde vrede klasse toegevoegd, voor degenen, die zich in de *wetenschappen* en *kunsten* bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt. Het getal der ridders van deze nieuwe klasse is bepaald op 30, en wel met dien verstande, dat deze 30 ridders uitsluitend tot de duitsche natie zullen moeten behooren. In geval van vacature, zullen de overige ridders elk afzonderlijk worden aangeschreven, om den persoon optegeven, die naar hunne meening de meeste aanspraak heeft om de opengevallene plaats te vervullen. Behalve de 30 duitsche ridders zullen ook buitenlanders, welke zich bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt jegens de wetenschappen en kunsten, door Z. M. in de nieuwe klasse der orde worden opgenomen. Gelijktijdig met deze instelling heeft Z. M. 30 tot de duitsche, en 25 tot andere natiën behoorende personen, welke in het gebied der wetenschappen en kunsten met den meesten roem bekend zijn, tot ridders van de nieuwe orde benoemd, met bijvoeging der aanmerking, dat hoogst dezelve, uit hoofde van het geringe aantal van ridders, waartoe de nieuwe klasse bepaald is, voor het tegenwoordige verscheidene uitstekende mannen heeft moeten voorbijgaan, doch zich voorbehoudt, om deze in het vervolg in de rij der ridders optenemen. — Onder de benoemd buitenlanders merkt men op de heeren Arago, v. Berzelius, Brown, de Chateaubriand, Faraday, Gay Lussac, J. Herschel, Letronne, Th. Moore, Oerstedt, Daguerre, Liszt, Rossini, Thorwaldsen, Horace Vernet, enz.

Tot kanselier en tot vice-kanselier der nieuwe orde zijn benoemd de heeren A. v. Humboldt en v. Cornelius.

Publicke Veilingen.

Ter Kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, den 29 Julij 1842.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Heerenstraat*, La. B. No. 82; aankomende J. C. STEVEN. — *f 3300.* — J. W. P. EMANUELS.

Door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Vrijdag, 29 Julij 1842.

Het *ERF*, met de daaropstaande *GEBOUWEN*, in de *Klipsteenen Straat*; bekend onder La. A, No. 249; aankomende den Boedel wijlen JAEL FERNANDES. — *f 975.* — J. M. KLEINE.

ADVERTENTIËN.

Fungerende CURATORS bij het departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Donderdag den 4den Augustus e. k., des namiddags ten *vier* ure, door den Vendumeester S. A. C. FLU, doen verkoopen:

De *GOEDEREN*, gevonden in de *desolate* Boedels; als: HENDRICA WILHELMINA SOPHIA KARG en STEPANUS JACOBUS van STAVEREN.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, den 30 Julij 1842.

M. N. ARLAUD
2de Commies.

(25699) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 5den Augustus 1842, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Lodewijk*, *Maria*, *Betseba* en *Thomas 2e.*; aankomende D. J. LOTH.

Paramaribo, den 4 Augustus 1842.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Openbare Verhuring,

der *SLAVEN* van den Houtgrond *Quapibo*, ten huize van den Heer S. H. DE GRANADA, in de *Graven Straat*, op den 4den Augustus e. k., des namiddags ten $3\frac{1}{2}$ uren.

De conditien liggen ter *visie* van een ieder ten Kantore van Gezworen Klerken.

De Actueele Huurders der Slaven, worden verzocht, dezelve Slaven den dag te voren bij den *eersten* ondergeteekende te doen bezorgen (24262)

Paramaribo, den 3 Augustus 1842.

M. J. ROBLES qq.
J. J. B. DE MESQUITA qq.

(24339) De ondergeteekende heeft ontvangen per de *Triton*:

Alle soorten van VERSCHE *PROVISIEN*. Nieuwe Blikken van den Heer *BEUGELER*, waaronder Zalm en Potten Paling.

Een geassorteerde collectie van PARFUMERIEN, als: Pomade, Zeep, Olie, Lavandel, Eau de Cologne, enz, enz.; — fijne Schuijers, Borstels, Schildpadden Kammen en Kammetjes, en alles wat tot het *Toilet* behoort.

Heeren *Nieuw Modische KLEEDINGSTUKKEN*, alle soorten van SCHOENEN en LAARZEN voor Heeren en Dames, waaronder met Kurkzoolen van den Heer *BEELEN*, fijne Vilte HOEDEN.

Allerbeste Alkmaarder GORT, GENEVER en andere DRANKEN.

Alsmede: DAMES HANDSCHOENEN, KOUSEN en HEEREN SOKKEN.

Paramaribo, den 28 Julij 1842.

J. P. HAASE JR.

(22229) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal Vrijdag om *negen* uren, ten zijnen huize verkoopen: PROVISIEN. STUKGOEDEREN, WANE en KOPIE PLANKEN en eenige HOORNVEE, behoorende aan de Plant. *Meerzorg in Tapoeripa.*

VISSCHERS-GAREN;

te bekomen bij

(25683) **E. S. SAMSON.**

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten Julij, Z. M. Brik *DE SNELHEID*, onder bevel van den Kapitein Luit. ter Zee ZOUTMAN, komende van Curaçao, over de Eilanden St. Eustatius en St. Martin, hebbende 32 dagen reis.

Den 29sten, Z. M. Transport-Schip *DORDRECHT*, onder bevel van den Kapitein Luit. ter Zee C. VAN DER HART, van Helvoetsluis, hebbende 47 dagen reis.

Idem; de Engelsche Schoener *Guiana*, Kapt. William Payne, van Madera, hebbende 25 dagen reis; Passagiers: de Heeren R. Fernandes en E. G. Calver.

Den 31sten, de Nd. Am. Brik *Aurora*, Kapt. F. D. Barry, van Welmington, hebbende 54 dagen reis.

Den 1sten Augustus, de Engelsche Schoener *Anne*, Kapt. John Smith, van Demerarij en Berbice hebbende 5 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 30sten Julij, de Engelsche Sloep *John Bull*, Kapt. Saml. Harris, naar Demerary.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 21sten Junij; Kapt. Speelman. — Den 23sten, Kapt. Wijgers. — Den 24sten, Kapt. Ruijl. — Den 26sten, Kapt. Vos.

NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 12 Junij Kapts. Kamp en Steenveld.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.